

Vergadering	Samenvattend verslag van de overlegvergadering op 25 maart 2015
Verslag door	L. Tijink
Kenmerk	UR 15-054
Datum	15 april 2015
Aanwezigen UR	<u>Campus Coalitie</u> : H. Wormeester (vz.), F. van den Berg, H. Poorthuis, J. de Goeijen, A. Stoorvogel <u>UReka</u> : S. van Winsen, L. Geurts, T. Schuitema, T. van Tilburg, N. Huisintveld, P. B. Mpuan, D.F. Babugu <u>PvdUT</u> : D. Meijer, G. Brinkman, C. de Bruine, D. Budding
CvB	V. van der Chijs, K. van Ast, H. Brinksma, E. van Keulen
Afwezig	B. Köbben, J. Svensson (CC)
Griffie	J. Ribberink

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter opent om 09.05 de vergadering en heet de aanwezigen welkom. De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

5 De collegevoorzitter is genoodzaakt om het overleg eerder te verlaten, daarom zal agendapunt 4. internationaliseringsvisie naar voren geschoven worden.

2. Mededelingen

10 Het CvB meldt dat de verkenningsopdracht van de nieuwe dienst Library and IT Services inmiddels afgerond is en dat de uitkomsten daarvan komende cyclus conform procedure aan de raad voorgelegd worden. Dit geldt eveneens voor de verkenningsopdracht voor samenvoeging van de diensten FB en Eenheid Campus die momenteel nog gaande is.

15 De UT heeft in mei 2014 besloten om zich voor max.1 miljoen te committeren aan het Amerikaanse technologiefonds Cottonwood. In de media kon men reeds vernemen dat er geïnvesteerd zal worden in Clear Flight Solutions, een spin-off bedrijf van de UT. Het CvB heeft hierbij gekozen voor de HTT constructie. De details en de risico's die hiermee samenhangen zullen in de commissievergadering FPB nader toegelicht worden door Van Ast.

3. Samenvattend verslag vergadering 11 februari 2015, UR 15-032

20 *Tekstuele wijziging: pag.1, rgl.12: Anton Schaaf*

Met inachtneming van deze wijziging wordt het verslag vastgesteld.

4. Internationaliseringsvisie, UR 15-010

25 De raad heeft de internationaliseringsvisie breedvoerig besproken zowel intern als met het CvB. Dit thema is ook breed onder de aandacht bij de UT gemeenschap gebracht, mede doordat er activiteiten georganiseerd zijn op het gebied van internationalisering en dan m.n. rond de Engelstaligheid. De raad heeft in zijn discussies ervaren dat internationalisering een lastig onderwerp is. In die discussies zoekt men naar de juiste invulling om daar een goed beeld van te krijgen. Het is opmerkelijk dat internationalisering nooit een issue is geweest bij het onderzoek, terwijl het voor het onderwijs wel een lastig discussiepunt vormt.

30 De raad vraagt zich af wat opleidingen moeten doen als zij willen internationaliseren, meer internationale studenten willen aantrekken en UT studenten willen opleiden tot global citizens. De leden zijn van mening dat internationaliseren een typische zaak van een opleiding is. Daarom is het van belang dat de opleidingen de ruimte en zeggenschap krijgen om dit goed in te vullen met hun eigen afwegingen, zodat zij kunnen bepalen wat ze hiervoor dienen te doen.

35 Er wordt al veel gedaan op het gebied van internationalisering zoals de wijze waarop de curricula zijn ingevuld. Maar de vraag die nu voorligt is, hoe zorg je ervoor dat je meer studenten aantrekt in plaats van afschrikt door programma's aan te bieden die wellicht onvoldoende aantrekkelijk zijn. Ongeacht hoe je dit beleid ook invult, het zal altijd een extra inspanning van de medewerkers vragen bovenop de extra taken i.v.m. de implementatie van TOM. Voor de raad is het lastig om in te schatten of dit nu niet te veel gevraagd is, gezien het feit dat er geen plannen voorliggen waaruit zou moeten blijken wat die inspanning precies inhoudt.

40 De discussie over internationalisering verengt zich voortdurend in de richting van Engelstaligheid, zo bleek ook tijdens de commissievergaderingen. Die Engelstaligheid moet volgens de raad een keuze van de opleidingen zijn, omdat zij het beste kunnen bepalen of het overgaan op het Engels zinvol is dan wel meerwaarde heeft, of dat het mogelijk ten koste gaat van de kwaliteit van een opleiding. Voor de raad is dit een essentieel punt, evenals de wijze waarop de besluitvorming tot stand komt en de rol die de medezeggenschap hierin speelt.

De raad kan op dit moment niet instemmen met de internationaliseringsvisie zoals die nu voorligt. Dit zou nog wel tot de mogelijkheden kunnen behoren als het college aan een aantal voorwaarden kan voldoen: dat de keuze voor de invulling van de term *Internationalisering* en evt. het overgaan naar Engelstaligheid aan de opleidingen wordt overgelaten. En als een opleiding uiteindelijk kiest voor Engelstaligheid, die keuze wordt voorzien van een implementatieplan. Ook dienen de medezeggenschapstrajecten goed afgesproken te worden. Verder dient de kwaliteit van het Engels van zowel docenten als studenten op een goede manier gewaarborgd te zijn.

Het CvB concludeert dat er uiteindelijk een beter plan ter tafel ligt als gevolg van de inbreng van de medezeggenschap. Het heeft het college en decanen verder geholpen om de gedachten te laten rijpen, als het gaat om hoe je e.e.a. zou moeten aanvliegen en waar het primaat zou moeten liggen. Een aantal formuleringen staat nu scherper in de nota verwoord dan in de vorige versies. Echter, voor een belangrijk deel is internationalisering ook een codificatie van bestaand beleid. De punten die door de raad verwoord zijn, worden ook door het CvB onderschreven omdat de standpunten zoals die nu geformuleerd zijn dichtbij elkaar liggen, de verschillen liggen m.n. in de formulering.

Het college spreekt zijn voorkeur uit voor een positief geformuleerd besluit met een aantal condities i.p.v. het besluit dat nu voorligt. Uiteindelijk zou het resultaat hetzelfde kunnen zijn. De extra inspanning voor de medewerkers bovenop de extra werkzaamheden i.h.k.v. TOM wordt ook door het CvB als een terechte zorg beschouwd. Desondanks is dit een punt dat de faculteiten en de desbetreffende afdelingen zelf moet afwegen, daarbij rekening houdend met het tempo van de implementatie. De strekking van het URaad advies is, laat het vooral aan de opleidingen over. Dat punt zal dan ook scherper in de nota verwoord worden, aangezien dit nu blijkbaar onvoldoende uit het stuk blijkt. Het CvB geeft in dit proces alleen de richting aan, uiteindelijk is het aan de opleidingen om de tijd en het eigen tempo te bepalen. Juist om ervoor te zorgen dat medewerkers niet verder belast worden. Men zou bijv. in het 3^e jaar TOM als opleiding de switch naar Engelstaligheid kunnen maken, maar ook dat wordt ook aan de opleidingen overgelaten.

Verder vindt het CvB ook dat de taligheid niet alleen samenhangt met de internationaliseringsnota. Er is immers ook een Gedragscode voertalen waarin staat dat iedere opleiding vrij is om de taal te bepalen. Internationaliseren en het overgaan naar Engelstaligheid zijn niet hetzelfde en impliceren dat ook niet te zijn, ondanks dat ze dichtbij elkaar liggen. Het aantrekken van bachelor studenten is, zoals ook verondersteld wordt, geen beleidsprioriteit van het CvB. De focus is vooral op het aantrekken van de internationale master student, daar ligt de hoogste prioriteit.

Naast de negatieve demografische tendens die in de regio plaatsvindt, heeft de UT het meeste last van de Harde Knip in combinatie met haar geringe populariteit zowel nationaal als internationaal. Het CvB voert momenteel intensieve gesprekken met de faculteiten om het masteraanbod aantrekkelijker te krijgen. De bèta bacheloropleidingen van de RUG die naar Engelstaligheid over zijn gegaan hebben inmiddels een aanzienlijke groei van 30% meegemaakt. De instroom van de RUG is voor een groot gedeelte vergelijkbaar met die van de UT. Die Engelstalige bachelors blijken ook een grote aantrekkingskracht op Nederlandse studenten te hebben.

Daarnaast meldt Van der Chijs dat er geen sprake is van strijdigheid met de WHW, zoals de raad suggereert. Afgelopen week heeft het CvB hierover gesproken met het Ministerie van OC&W. Ook de Universiteiten van Wageningen, Maastricht en Groningen hebben deze switch gemaakt. Het werven van 640 studenten per jaar is inderdaad een zeer ambitieuze doelstelling, maar tegelijkertijd is die nu noodzakelijk. Ook zal de UT zich focussen op het beschikbaar stellen van meer beurzen. Hierover zijn al afspraken gemaakt met OC&W en het bedrijfsleven. Het verstrekken van extra beurzen zal helpen bij de realisatie van die doelstelling, maar is niet het enige instrument dat ingezet wordt. Het hangt tevens af van de positionering van het masteronderwijs en de marketinginspanningen.

Verder vindt het CvB dat studenten die aan de UT afstuderen voorbereid moeten zijn op een internationale carrière. Dit maakt ook integraal onderdeel uit van de onderwijsdoelstelling van de UT. In reactie op het UR-besluit heeft het CvB een alternatief besluit aan de raad voorgelegd waarbij de toezeggingen enigszins gewijzigd zijn.

Men is het eens met de eerste voorwaarde dat de keuze voor de invulling van Internationalisering en eventueel het overgaan naar het Engels in een bacheloropleiding aan de opleidingen wordt overgelaten. Dat punt wordt expliciet opgenomen in de Internationaliseringsvisie. Het primaat wordt nadrukkelijk bij de opleidingen neergelegd.

Als een opleiding uiteindelijk kiest voor Engelstaligheid, wordt die keuze voorzien van een implementatieplan waarin beschreven staat wat overgaan naar het Engels precies inhoudt, langs welk tijdspad die overgang plaatsvindt en op welke wijze studenten die het Engels onvoldoende machtig zijn, worden ondersteund om op het juiste niveau te komen en welk niveau Engels bij docenten gewenst is en hoe dit bereikt en geborgd gaat worden.

Het CvB is niet voornemens om vast te stellen wat het niveau Engels aan het eind van de bachelor zou moeten zijn. Men zal er wel voor zorgen dat studenten het Engels voldoende machtig zijn om in een internationale omgeving goed te kunnen functioneren.

Het CvB gaat ook niet akkoord met de voorwaarde van de raad van een facultair plan m.b.t.

5 Internationalisering waar de FR-en instemmingsrecht op hebben. Van der Chijs vindt het onwenselijk dat er plan op plan wordt gestapeld. Implementatieplannen per opleiding zouden op zich voldoende moeten zijn om dit tot een goed einde te brengen. Er is bovendien een Gedragscode voertalen waarin staat hoe zij met de taligheid moeten omgegaan. Deze voorwaarde wordt bovendien gezien als de verantwoordelijkheid van de faculteit, de decaan en de faculteitsraad.

10 De voorwaarde, dat de huidige bachelor studenten gedurende hun nominale studieduur niet geconfronteerd worden met een generieke verandering van voertaal, tenzij in overleg met de betreffende studenten tot een maatwerk oplossing wordt gekomen, kan wel op de steun van het college rekenen.

15 Dat betekent dat de opleidingen na het besluit tot verandering van de voertaal, dit eerst op de twee daarop volgende open dagen duidelijk moeten communiceren en pas het daaropvolgend academisch jaar de overgang maken. Er moet minimaal één jaar tussen besluit tot verandering van de voertaal en de invoering zitten.

De standpunten fracties

20 UReka is verheugd dat in de nota expliciet wordt opgenomen dat het kwaliteitsniveau van het Engels van docenten goed gewaarborgd wordt. Tevens is men blij met de toezegging dat er duidelijk gecommuniceerd zal worden wanneer een opleiding de switch naar Engelstaligheid gaat maken. Het primaat voor de taal zou volgens UReka op faculteitsniveau moet liggen en de medezeggenschap dient aldaar geraadpleegd te worden. Als men hiertoe besluit zal de opleiding het plan dat zij hiervoor opstelt ter instemming aan faculteitsraad moeten voorleggen.

25 CC uit haar tevredenheid na van het CvB gehoord te hebben dat dit proces in goed overleg zal gaan en het primaat bij de faculteiten ligt.

30 Van den Berg geeft aan enige moeite te hebben met hetgeen in de nota verwoord staat: het-wordt-Engels-tenzij. De bewijslast wordt hiermee omgedraaid ten opzichte van de intentie die de raad uitgesproken heeft. De raad is in principe niet tegen deze verandering, alleen het uitgangspunt is anders. Verder vindt hij de verplichte buitenlandervaring een behoorlijke ambitieuze doelstelling die moeilijk te realiseren valt. Bovendien kun je ook goed thuis internationaliseren door je curriculum inhoudelijk anders vorm te geven. Dit laatste punt wordt niet expliciet in de nota genoemd.

35 PvdUT vindt eveneens dat het implementatieplan van de opleidingen ter instemming voorgelegd moet worden aan de FR-en, gezien het belang hiervan voor het onderwijs. De fractie vraagt zich ook af of het mogelijk is om Nederlandstalig te blijven als een opleiding hiervoor kiest, en of dit getoetst wordt. Zij wil niet dat het uitgangspunt wordt, Engels en bij uitzondering Nederlands, maar eerder andersom.

Standpunt CvB na schorsing

40 Het college, de decanen en ook een groot deel van de UT gemeenschap hebben duidelijk hun voorkeur uitgesproken voor de overgang naar Engelstaligheid voor de bachelor opleidingen. Uiteindelijk is het aan de opleidingen om dat te besluiten, dat primaat ligt in de faculteit. Het CvB volgt in dat opzicht de gedragscode waarmee de raad in 2010 heeft ingestemd, waarin staat dat bachelors in het Nederlands worden gegeven, tenzij er overwegingen zijn om dat niet te doen. Dus het primaat ligt in de faculteit volgens de daar geldende regels voor de medezeggenschap.

45 Verder is het opdoen van internationale ervaring een hoge ambitie, maar daarin is er wel enige manoeuvreerruimte. In de nota staat immers dat het aan de opleidingen is om dat vast te stellen, in hoeverre deze ambitie haalbaar is. Het volgen van een deel van je curriculum (een onderwijseenheid van 15 EC) in het buitenland zou bijv. ook in Nederland plaats kunnen vinden door bij een multinational te gaan werken. Maar het gaat vooral om het internationaliseren van de opleiding zelf, het werken in een internationale context en ervoor zorgen dat mensen uit een andere cultuur naast je in de collegebanken zitten.

50 Door het volgen van de Gedragscode voertalen geeft het CvB ook aan dat de FR-en adviesrecht hebben in deze.

Na een derde schorsing komt de raad tot de volgende standpunten:

55 UReka gaat akkoord met de door het CvB geformuleerde toezeggingen m.u.v. het punt adviesrecht van de FR-en.

60 CC kan zich goed vinden in het adviesrecht voor de FR-en. Zij geeft verder als suggesties mee voor aanvulling op de voorwaarden, gehoord de toezegging van het CvB, dat de voorkeur Engels is maar dit besluit uiteindelijk bij de faculteiten ligt om daarin een keuze te maken. Dat het implementatieplan in expliciet overleg met OLD en OLC tot stand komt en er wordt gewerkt volgens de Gedragscode voertalen.

PvdUT is verheugd dat het primaat van de internationalisering waaronder de overgang naar Engelstaligheid op faculteitsniveau ligt. Hopelijk is het meer dan die Engelse taal, stelt Meijer. Er moet aandacht zijn voor de taligheid van de studenten en het personeel waaronder de docenten. Naast dat er ook goed gekeken moet worden hoe de internationale component vorm wordt gegeven in curricula. Dit geldt tevens voor de investering en de faciliteiten die hiervoor nodig zijn om dit proces goed te laten verlopen. Meijer refereert aan de opleiding BIT waar men besloten heeft op het Engels over te gaan en men de rest beschouwt als implementatie. Daarom is het ook een hoofdlijn van beleid om een dergelijke verandering door te voeren in de faculteiten en daarmee instemmingsrecht voor de faculteitsraad. Het advies is dan ook, maak een implementatieplan als je over wil gaan en leg het ter instemming voor.

Het CvB benadrukt nogmaals dat er een duidelijke voorkeur voor het Engels is, maar het primaat bij de opleidingen neergelegd wordt, conform de Gedragscode voertalen waar men zich aan zal houden. PvdUT hecht er zeer aan dat als de UT overgaat op Engelstalige curricula studenten daarop getest zullen worden om ervoor te zorgen dat de opleidingen goed kunnen functioneren. Er moet immers aandacht zijn voor de Engelse taalbeheersing en er moet voldoende niveau zijn om door te kunnen stromen naar de masters.

Volgens het CvB moeten studenten die ondersteuning nodig hebben i.h.k.v. het implementatieplan op een redelijke ondersteuning kunnen rekenen. Het uitgangspunt is dat het VWO Engels voldoende moet zijn, daarnaast wordt er getest op het equivalent van de buitenlandse instroom. Daarmee is het basisniveau gewaarborgd. Het toetsen op het niveau van Engels acht het college niet wenselijk. Een goede ondersteuning en facilitering lijkt hierin de redelijke weg, zoals ook in de nota verwoord staat. Verder vindt Brinksma dat de raad bijzonder terughoudend zou moeten zijn in het beleid dat in de decentrale medezeggenschap wordt gevormd. Zeker als er al uitgangpunten zijn geformuleerd betreffende m.n. de taligheid en hoe we daarmee omgaan.

Voorts geeft UReka aan gebruik te willen maken van de 30-dagen termijn om de rol van de faculteitsraad te kunnen bepalen. Ongeacht of UReka per se adviesrecht danwel instemmingsrecht op het implementatieplan voor de faculteitsraad wil. Daarover moet de raad nog een goede discussie voeren.

Het CvB gaat hiermee akkoord, maar benadrukt tevens dat men zich zal houden aan het afgesproken beleid.

PvdUT doet een oproep aan de decanen, gezien daar het primaat ligt, om ruimhartig om te gaan met de bevoegdheden van de medezeggenschap. Zij zou het dan ook waarderen als het CvB dit onderschrijft.

Met inachtneming van de 30-dagen termijn wordt de besluitvorming opgeschort.

5. Concept Richtlijn OER bachelor 2015 – 2016, UR 15-009

BSA

In de commissievergadering heeft de raad reeds met het CvB gesproken over het BSA en de onrust die door veel studenten ervaren wordt door de koppeling van het BSA aan de onderwijseenheid van 15 EC, alsmede in combinatie met de ondeelbaarheid van de modules. De raad onderschrijft een BSA norm van 75% van de studielast, maar dit betekent nu dat een student die 75% van de studielast moet halen, ook 3 modules moet halen. Deze eis veroorzaakt veel onrust en studiedruk onder studenten. De raad pleit ervoor dat de opleidingen zelf bepalen hoe zij die 75% studielast invullen.

Het CvB stelt vast dat de raad hiermee terugkomt op zijn instemmingrecht op een artikel in het OER waar eerder mee ingestemd is, en nu onveranderd is gebleven. Juridisch gezien is dit bijzonder. De lezing van de BSA Richtlijn is aan de kant van de raad heel erg limitatief, aldus Brinksma.

Immers, de richtlijn laat toe dat ook wanneer minder dan 45 EC wordt behaald er niet een negatief BSA wordt afgegeven. Er is een scala aan mogelijkheden voor zover het BSA dit toelaat.

In de praktijk wordt de ruimte die er is, al goed benut om ervoor te zorgen dat studenten niet onverhoopt met een negatief BSA opgezadeld worden. Er is in ieder geval sprake van een positief BSA als een student 3 modules haalt. Het CvB vindt het onverstandig om nu terug te komen op de formulering van de BSA norm, aangezien deze ongewijzigd is gebleven en tegelijkertijd ruim genoeg geformuleerd is.

Een praktisch bezwaar is dat men alles handmatig zal moeten bijhouden; het uitzoeken wie wel of niet die 45 EC heeft gehaald en op welke manier die gehaald is.

We moeten ook goed uitkijken voor regelingen die zo ruimhartig zijn, dat we studenten binnenboord houden die het uiteindelijk niet aan kunnen. Daarmee ga je voorbij aan die selectieve werking van het BSA. Het is noch in het belang van een student als in het belang van de opleiding. Die 25% die gemist wordt, kan een belangrijke aanwijzing bevatten of iemand het aan kan of juist niet. Bijv. succes in de

wiskundelijn is een goede voorspeller voor studiesucces, als een student wel 75% haalt en juist daarop faalt, dan heb je toch een probleem.

Bij veel modules hebben zich belangrijke verbeteringen voorgedaan t.o.v. het eerste jaar TOM. Dit is ook terug te zien in de waardering voor die modules.

5 Jan Willem Polderman, opleidingsdirecteur bij TW voegt zich bij de vergadering om de schriftelijke reactie van het Kernteam (facultaire vertegenwoordigers in de UCO) op het BSA advies nader toe te lichten. De leden van het Kernteam zijn na overleg met hun OLD's tot de conclusie gekomen dat er geen behoefte is aan een aanpassing van het BSA op dit punt, omdat er voldoende armslag is om speciale omstandigheden ook op een specifieke manier te behandelen.

10 Polderman geeft aan weinig van de door de raad genoemde onrust gemerkt te hebben. Men heeft wel vastgesteld dat studenten veel regelmatigere werken dan in het oude curriculum. De onrust van vorig jaar lag ook deels aan de inloopverschijnselen en de ontwerpfouten in de eerste modules. Daarnaast speelt de cultuurverandering ook een rol, ondanks dat het hier gaat om nieuwe studenten. Deze groep wordt toch beïnvloed door ouderejaars. Kortom, het zou te vroeg zijn om daar nu al iets aan te veranderen.

15 De raad blijft bij zijn standpunt dat een opleiding het beste kan bepalen of een student wel of niet geschikt is voor de studie. Het vasthouden aan het huidige BSA zou ook ten koste gaan van de kwaliteit van het onderwijs. De opleidingen moeten zelf bepalen wat de eindtermijnen zouden moeten zijn en daarop toetsen. De raad heeft er geen problemen mee dat de OLD's akkoord gaan met een BSA-norm van 45 EC. Men wil vooral dat het primaat bij de OLD's komt te liggen.

20 Polderman benadrukt dat de huidige regeling in het OER aan de opleidingen de mogelijkheid biedt om hiervan af te wijken. De OLD's zijn tevreden met het OER op dit punt. Het CvB wijst op het feit dat het BSA niets dwingend oplegt t.a.v. een negatief BSA. De facto is er ruimte voor de opleidingen om hierin keuzes te maken. De kernvraag is, hoe wordt die ruimte door de opleidingen benut?

25 De raad vindt het belangrijk dat beginnende studenten een goed beeld hebben van de BSA regeling, zodat zij weten waar ze aan toe zijn. De opleidingen moeten dit duidelijk communiceren: drie modules is blijven en zo niet, wat kan er dan nog?

30 De regeling die voorgesteld wordt door de raad, zou zelfs een toegelaten regeling kunnen zijn onder de huidige BSA-norm, concludeert Brinksma. Opleidingen moeten de ruimte die zij zien, die in de BSA afspraken zit, zo goed mogelijk communiceren naar de studenten.

35 Indien een student twee modules gehaald heeft en door allerlei redenen/omstandigheden op basis van de rest van zijn prestaties, gekenmerkt wordt als een student die op zijn plaats zit, dan moet je zolang TOM nog in ontwikkeling is, op dat moment kunnen aannemen dat een BSA binnen is. In een aanlooperperiode kunnen opleidingen die dat belangrijk vinden een evt. reparatieoptie aanbieden iets later dan aan het einde van het eerste jaar. Het belangrijkste bij een BSA is dat de opleiding zelf het oordeel velt, dat deze student op de juiste plaats zit en wil kijken naar de prestaties die daarvoor

40 meegelaten kunnen worden. Een dringend advies van het CvB aan de opleidingen is om daar een bodem van 2 modules in te zetten en dat er ruimte is om die reparatieoptie iets later plaats te laten vinden dan in het oorspronkelijke model. Wel is het belangrijk dat de opleidingen zelf die keuze maken, want sommige opleidingen zijn veel verder met de integratie en ervaren veel minder problemen. De regel dient als volgt geïnterpreteerd te worden: een student is kansrijk als hij minstens 2 modules heeft gehaald en waarbij goed beargumenteerd kan worden waarom die student daar op zijn plaats is, ondanks dat hij/zij nog geen 45 EC gehaald heeft.

45 Uiteindelijk is het de opdracht aan de opleidingen om daar een verstandige keuze in te maken. Het CvB ziet geen oplossing in het vaststellen van het BSA op 75% van de studielast in het eerste jaar. Ook is duidelijk geworden dat de OLD's geen behoefte hebben aan een andere BSA regeling. De rector zal spoedig in overleg treden met de OLD's om goed te inventariseren waar men nu staat, welke oplossingen er zijn en waar het kantelpunt ligt wat we gemeenschappelijk willen. In sommige gevallen willen opleidingen ruimte om zaken goed te regelen, en in bepaalde gevallen wil men juist een duidelijk kader.

50 Terzijde wijst het CvB op de hardheidsclausule waarop een student kan terugvallen. Uiteindelijk komt de raad tot het besluit om in te stemmen met de artikelen 6.3 en 6.4 van het OER. Het college zegt toe dat zij met de OLD's in overleg zal gaan om te bezien op welke wijze de communicatie naar de studenten over de uitleg en toepassing van de 45 EC-norm verbeterd kan worden. De raad zal t.z.t. geïnformeerd worden over de uitkomsten hiervan. Opleidingen kunnen aanvullende eisen aan het BSA stellen die vastgelegd moeten worden in het opleidingsspecifieke deel van het OER, waaruit duidelijk wordt in welke andere gevallen een positief BSA verkregen kan worden.

Richtlijn centraal-OER

60 De voorzitter gaat over op het ongevraagd advies van de raad over de Richtlijn centraal OER.

Het CvB wordt middels het ongevraagd advies gewezen op een alternatief, nl. dat het college zijn taak om het onderwijs te organiseren en coördineren serieus neemt door een richtlijn uit te vaardigen waarbij de OER's door de faculteiten worden vastgesteld conform de WHW. Om hierin enige uniformiteit te behouden kan men ook een voorbeeld OER hanteren. De ervaring leert dat er inderdaad een grote mate van uniformiteit bewerkstelligd wordt. Meijer vraagt het CvB waarom zijn redenering t.a.v. instemmingsrecht op het OER niet correct is.

I.v.m. het krappe tijdsbestek stelt de rector voor om op basis van het ongevraagd advies dit punt eerst goed met zijn ondersteuning te bekijken. Daarnaast zal hij zich oriënteren op de wijze waarop dit punt bij andere soortgelijke instellingen geregeld is.

Meijer geeft als suggestie mee, dat het CvB zich moet laten informeren bij de Universiteit van Eindhoven, waarbij het instemmingsrecht aan de UR is toegekend. Een andere suggestie is de Universiteit van Utrecht waar ze de vorm hanteren die ook in het ongevraagd advies staat, namelijk een richtlijn op een beperkt aantal afstemmingszaken tussen de opleidingen en een voorbeeld OER, maar waar de invulling van het OER voor een groot deel bij de faculteiten ligt.

6. Concept Instellingsactieplan: Studeren met een functiebeperking 2015- 2017, UR 15-036

Het CvB wordt door de raad geadviseerd om in het stuk "Beleid t.a.v. studeren met een beperking" een analyse van de bereikbaarheid van centrale studentenbegeleiding voor TOM studenten op te nemen en op korte termijn een discussie te voeren over problemen t.a.v. de integratie van modules als gevolg van studenten die delen van deze module los volgen. Dit advies wordt door het CvB overgenomen.

7. Twente Top Technology ("het 100 AIO plan"), UR 15-001

De raad verzoekt het CvB om in te stemmen met de geformuleerde toezegging: een garantie t.a.v. toewijzing van TKI middelen alvorens er projecten worden uitgezet. Hoewel de rector het eens is met de intentie, heeft hij enigszins moeite met de formulering. Het woord *garantie* is in deze context teveel gevraagd, want zelfs de toewijzing van financiële middelen door de overheid is niet gegarandeerd. Uiteindelijk wordt de formulering als volgt gewijzigd, *dat het CvB niet overgaat tot het aanbesteden van dit project als er nog basis is voor twijfel voor wat betreft de financiering*. Met die kanttkening wordt het besluit door het college overgenomen.

8. Experiment Beurspromovendi, UR 15-053

Het CvB wordt in het ongevraagd advies gevraagd om op voorhand af te zien van deelname aan het Experiment Beurspromovendi. Het wetsontwerp voor dit experiment ligt nu bij de Eerste Kamer. In commissieverband is er al gediscussieerd over de beurspromovendi die nu al werkzaam zijn op de UT met name bij de faculteit ITC. Bovendien zijn er bij ITC ook al promovendi als medewerker (aio) werkzaam. De beurspromovendi hebben echter een andere rechtspositie, ook omdat ze een financiering van 3 jaar meekrijgen voor hun promotie. De raad zou het op prijs stellen als het CvB laat onderzoeken of er een kwaliteitsverschil is tussen deze promovendi en in hoeverre het gerechtvaardigd is dat men als beurspromovendus werkzaam is, in tegenstelling tot promovendi die een aanstelling hebben en ook onderzoek doen. Kortom, de achtergronden van de beurspromovendi bij ITC dienen goed onderzocht te worden evenals de mogelijkheden om de promotietrajecten gelijkwaardig te laten zijn.

Het CvB heeft geen behoefte om afstand te nemen van het bestaande instrument van werknemer promovendi door aan dit experiment mee te doen. Dit is ook niet bedoeld als een verdringing van die categorie, maar juist van toepassing voor mensen die met een beurs hier naartoe komen waarvoor een aanstelling van werknemer promovendus geen oplossing is.

Er is veel ervaring opgedaan met deze categorie via het ITC. De UT trekt ook internationaal zeer veel promovendi aan. Daarbij gaat het niet om een definitief besluit, maar om een experiment, waarin men zal bekijken of de voorstelde regeling voorziet in een goede oplossing. De eisen die de minister in het wetsontwerp stelt, hebben wij afdoende geregeld. Om allerlei zaken goed te regelen is er ook al i.h.k.v. TGS een PhD-charter afgesproken, zodat de rechten van alle promovendi zoveel mogelijk gewaarborgd blijven en gelijk getrokken worden. Het gaat om max. 50 promovendi. Het CvB acht het verstandig om na een periode de ervaringen te evalueren. De criteria waarop geëvalueerd wordt zullen nog vastgesteld worden. Het CvB is bereid om hierop terug te komen bij de raad.

We moeten als instelling kijken naar een goede oplossing voor deze groeiende groep promovendi die anders hier niet kan promoveren. Vóór 1 november zal de UT een plan voor deelname aan dit experiment bij de minister moeten indienen. Het college benadrukt dat de UT de plicht heeft om deze buitenlandse stroom van promovendi goed te bedienen. Zij zal binnen de daarvoor geldende termijn op het ongevraagd advies reageren.

9. Activisme, UR 15-051

In voorliggend ongevraagd advies wordt het college geadviseerd om een langere geldigheidsduur van de deelresultaten vast te stellen en de opleidingen aan te sporen om meer flexibiliteit in de roosters aan te brengen. Ook wordt er geadviseerd om meer vrijheid en verantwoordelijkheden aan de studenten te geven. Het CvB heeft reeds geconstateerd dat middelgroot activisme qua aard de meest lastige is. De vraag is nu, in hoeverre hebben we nou echt pogingen gedaan om de noodzakelijk categorie, middelgroot activisme, zo klein mogelijk te krijgen. Het CvB wil daar meer cijfermatig inzicht in krijgen om dan vast te kunnen stellen of er alles is gedaan. We moeten daarnaast goed kijken hoe we meer flexibiliteit in de modules kunnen krijgen. Als de integratie in de modules goed lukt, zal er wellicht meer ruimte en vrijheid ontstaan. Daarnaast moeten we kijken of er voor een bepaalde categorie, waarvan het activisme is niet op te lossen is met flexibilisering, op dezelfde manier uitzonderingen in het programma kan worden gemaakt als voor mensen die gebruik maken van de TOPSPORT regeling. Voor een bepaalde periode zou voor een beperkte categorie, om het enigszins hanteerbaar te houden, maatwerk van toepassing kunnen zijn.

Het college voelt er minder voor om dit probleem op te lossen met generieke maatregelen. Ook het college wil deze discussie niet langer uitstellen, maar wil meer concrete informatie, zodat er spoedig een duidelijk beeld ontstaat en men stappen kan ondernemen. Het CvB zal in ieder geval via de Student Union nadere informatie hieromtrent ophalen, maar dringt er ook op aan dat de studentgeleding met een overzicht komt, zodat er voldoende informatie voorligt om hierover een goede discussie te voeren.

10. CMI, UR 15-043

Het CvB wordt geadviseerd de raad voortaan volledig te informeren over het aangaan van deelnemingen en verplichtingen ook met betrekking tot zijn dochterondernemingen (HTT) en een uiterst terughoudend beleid te voeren t.a.v. substantiële deelnames in, dan wel garantstellingen voor bedrijven en commerciële activiteiten.

Het college zal dit besluit van de raad overnemen en tot uitvoering brengen. Van Ast geeft toe dat er in het verleden in commissieverband hierover te weinig gesproken is. De komende tijd zal bekeken worden hoe ver het e.e.a. strekt. Immers, we hebben als UT een opdracht waaraan we gehouden zijn in het kader van de valorisatie. Daarin is het een beetje zoeken naar de juiste balans om geen onnodige risico's te lopen, maar deelneming in bedrijven houdt per definitie een bepaald risico in, daar kan men niet omheen. De raad zal voortaan in ieder geval geïnformeerd worden binnen het commitment dat er ligt en in de commissievergadering kunnen allerlei details besproken worden als daartoe behoefte is, die lenen zich niet altijd om in het openbaar te bespreken, omdat het ook gaat over het bedrijfsbelang. Er volgt ook nog een uitgebreide schriftelijk reactie van het CvB waarin wordt ingegaan op de strekking van een aantal overwegingen.

11. Stavaza TOM, UR 15-055

Het CvB concludeert in reactie op de UR brief dat volstreekte deregulering hier niet de oplossing is. Het college heeft geen enkele behoefte om meer te regisseren dan strikt noodzakelijk is. Daar waar ruimte tot een goede oplossing kan leiden, is het CvB bereid om die ook te geven.

12. Schriftelijke rondvraagpunten, UR 15-056

N.a.v. de UR-vragen over minoren meldt het CvB dat er inmiddels veel is gebeurd sinds de invoering van TOM. Met de communicatie over de minoren loopt men voor op schema, maar omdat het aanbod nieuw is, is de kennis over wat het aanbod kan zijn anders dan in voorgaande jaren. Er is inmiddels een enorm arsenaal aan HTHT modules en aanschuifmodules beschikbaar.

Aangezien het aanbod nieuw is, moesten de voorstellen nog gevalideerd en geaccrediteerd worden. Op dit moment spreekt men over de term mogelijkhedenmatrix.

De opleidingen blijken nog iets te terughoudend te zijn met het aanbieden van mogelijkheden m.n. wat betreft de aanschuifmodules. Ze zijn strenger dan het CvB nodig vindt en wenselijk acht. Derhalve zal het college met hen in overleg gaan hoe zij hun toegangsbeleid zo goed mogelijk kunnen verruimen. De communicatie naar de studenten zal o.a. via de Studentportal, de Student Newsmail en de Facultaire Newsmail gaan. Ook tijdens de minoren voorlichtingsmarkt op 23 april zal men dit inhoudelijk pitchen. De minoren die nieuw ontwikkeld worden zullen Engelstalig zijn om ook de buitenlandse studenten goed te bedienen. Bij aanschuifmodules gaat het uiteraard om de taal van de opleidingen die ze aanbiedt. Er zijn ook speciale minoren die uitgezonderd zijn vanwege de bestuurs- en educatieve minor die in het Nederlands te volgen zijn.

Het CvB wil dat de blokkades op de mogelijkheden opgeheven worden om de keuzemogelijkheden zo ruim mogelijk te houden. Uiterlijk a.s. vrijdag zal het CvB een matrix online publiceren die de mogelijkheden aangeeft met daarbij de mededeling dat er gewerkt wordt aan een verruiming van die mogelijkheden.

5

Van Ast geeft toe dat het actiepunt, criteria interpretatie art. 12, lid 3, sub c UR Reglement t.a.v. het aangaan van duurzame samenwerkingen, is blijven liggen. In het UR-Reglement is hierover een juridisch kader opgenomen:

10

Het CvB vraagt de UR verder advies voor elk voorgenomen besluit inzake het aangaan van voor de UT belangrijke duurzame samenwerkingen met andere instellingen daaronder begrepen allerlei rechtsvormen.

Van Ast zegt toe dat er een schriftelijk voorstel aan de raad voorgelegd zal worden, dat als basis dient om een goede discussie te voeren.

15

13. Rondvraag

Geurts verzoekt het CvB om verduidelijking van het besluitvormingsproces rondom de verplaatsing van een aantal opleidingen naar de Technohal. Het CvB meldt dat hierover geen formeel besluit is genomen, maar wel een standpunt is ingenomen op basis van behoefte peiling en aan de hand van een Programma van Eisen. Aankomende cyclus zal het herhuisvestingplan ter advies aan de raad voorgelegd worden.

20

14. Sluiting

De voorzitter sluit om 12:32 uur de vergadering.